

CONTROLUL ADMINISTRATIV AL ACTIVITĂȚII AUTORITĂȚILOR ADMINISTRAȚIEI PUBLICE LOCALE

ADMINISTRATIVE CONTROL OF THE ACTIVITY OF LOCAL PUBLIC ADMINISTRATION AUTHORITIES

CZU: 351.94:352.07

<https://doi.org/10.5281/zenodo.7869901>

Victor MOCANU¹

ABSTRACT. *The need for control is imposed by the activity of carrying out by the public administration authorities the tasks of the executive power, an activity that involves administrative legal relations in a very wide sphere. The public administration viewed as a whole, presents itself as a systematized set of bodies structured according to their material and territorial competence.*

Administrative control is one of the forms of control to which the activity of local public authorities is subject and which is based on the constitutional and legal norms relating to public administration. Control is called to ensure strict compliance and exact execution of laws and other normative acts, compliance with discipline by public administration authorities, civil servants, by enterprises, institutions and organizations.

Keywords: *administrative control, local public authorities, legality control, opportunity control, administrative guardianship*

Etapa actuală de dezvoltare a societății noastre se caracterizează printr-o creștere mai mare a activității cu caracter administrativ. Aceste activități sunt menite de a face legătura între stat și cetățean având drept scop satisfacerea necesităților politice, economice, sociale ale cetățenilor. Este cunoscut că satisfacerea la un nivel convenit al acestor necesități cotidiene contribuie la ridicarea bunăstării omului și de buna administrare a treburilor în societate depinde prosperitatea țării. Necesitatea dezvoltării social-economice a Republicii Moldova în contextul integrării europene, face imperios necesară funcționarea sincronizată a elementelor mecanismului economic și social, exercitarea controlului sistematic pentru preîntâmpinarea și înlăturarea a unor abateri, neconcordanțe, disfuncționalități și fenomene care influențează negativ asupra dezvoltării politice, economice, sociale etc.

Este unanim recunoscut faptul că organizarea și coordonarea oricărui domeniu de activitate este condiționată de cunoașterea realității, de informarea precisă asupra activității concrete. Din acest punct de vedere, controlul apare ca o condiție necesară a activității autorităților administrației publice. În scopul asigurării conformității activității organelor administrației publice în conformitate cu sensul și finalitățile legii, a cărei aplicare o asigură, este necesară instituirea unui vast și complex control asupra acestei activități.

¹ Victor MOCANU, doctor în drept, conferențiar universitar, ORCID: 0000-0001-8769-6730, e-mail: mocanuv@gmail.com, Universitatea de Stat din Moldova

Atât în practică, cât și în teorie, este foarte răspândită concepția potrivit căreia controlul are ca obiect, și, drept urmare, se reduce la descoperirea abaterilor de la linia de conduită prescrisă de actele decizionale de conducere. Urmare a acestei optici, controlul se limitează la anchete în cursul cărora cei ce controlează este în căutare de greșeli, iar consecința este că cel controlat, situându-se pe o poziție defensivă, este în căutare de scuze și motive „obiective.” Din punctul de vedere al științei administrației, aceasta este o concepție greșită și dăunătoare, pentru că activitatea de control trebuie să constate rezultatele aplicării actului decizional, pozitive și negative. În funcție de această constatare, organele de control trebuie să facă o analiză a celor constatate – obiective și subiective – și, împreună cu organul controlat, să stabilească măsurile ce se impun pentru îmbunătățirea activității [5, p.95, 96].

Necesitatea controlului este impusă de activitatea de realizare de către autoritățile administrației publice a sarcinilor puterii executive, activitate ce implică raporturi juridice administrative într-o sferă foarte largă. Administrația publică privită în totalitate, se prezintă ca un ansamblu sistematizat de organe structurate după competența lor materială și teritorială.

Controlul se caracterizează prin aceea că are caracter universal și se exercită în toate domeniile administrației publice fiind o activitate cu un conținut bine definit, al cărei obiect important îl reprezintă asigurarea conformității cu legea a subiectului controlat, creșterea eficienței activității controlate, descoperirea curenților dar nu prioritar pentru sancționare, ci, în egală măsură, pentru eliminarea producerii lor în viitor.

Controlul administrativ este una din formele de control la care este supusă activitatea administrației publice locale și care se întemeiază pe normele constituționale și legale referitoare la administrația publică. Controlul administrativ este denumit astfel deoarece acesta este exercitat în cadrul administrației publice de către administrația publică. Întreaga activitate a autorităților administrației publice locale, este compusă și realizată prin acte administrative, operațiuni și fapte a căror calitate determină eficiența sistemului de administrare publică locală. Deși administrația publică locală are un înalt grad de autonomie, întreaga ei activitate este supusă controlului politic, administrativ, judecătoresc. Anume pentru ca activitatea autorităților administrației publice locale să fie eficientă este necesar instituirea unor controale asupra actelor, operațiunilor și faptelor administrative. Totodată controlul este necesar pentru realizarea deciziei luate de autoritatea publică locală prin aplicarea concretă a actului. Prin intermediul controlului atât autoritățile publice centrale, cât și autoritățile administrației publice locale urmăresc să asigure verificarea legalității actului și ca prevederile acestuia să fie aplicate corect și să aibă eficiență, să corespundă cerințelor reale ale relațiilor sociale reglementate etc.

Carta europeană a autonomiei locale în art. 8 tratează asupra controlului activităților colectivităților locale efectuat de autoritățile de alte niveluri [1]. Acest

articol nu expune posibilitatea persoanelor particulare de a angaja urmăriri judiciare împotriva colectivităților locale și nu relevă nici numirea sau activitățile unui Ombudsman sau a unui alt organ oficial investit cu funcții de supraveghere. Prevederile acestui articol decurg mai întâi de toate, din filozofia superviziunii asociate în mod normal cu „controalele de tutelă” tradiție stabilită demult într-un anumit număr de țări. Dispozițiile se referă la așa practici ca obligațiunile de a obține autorizația prealabilă pentru a acționa sau confirma aplicabilitatea actelor, capacitatea de a abroga prevederile luate de o colectivitate locală, controlul conturilor etc.

Alineatul (1) statuează că orice control administrativ asupra colectivităților locale nu poate fi exercitat decât potrivit cu formele și în cazurile prevăzute de constituție sau de lege. Astfel, controlul administrativ trebuie să aibă o bază juridică adecvată și exclude procedurile de control ad-hoc.

Alineatul (2) stabilește că orice control administrativ al acțiunii colectivităților locale nu trebuie în mod normal să aibă în vedere decât a asigura respectul legalității și a principiilor constituționale. Controlul administrativ poate, totuși, să cuprindă un control de oportunitate exercitat de autoritățile de nivel superior în ceea ce privește sarcinile a căror execuție este delegată colectivităților locale. Astfel, controlul trebuie să se limiteze desigur la legalitatea acelor colectivități locale și nu la oportunitatea lor. O excepție particulară, dar nu și unică, este prevăzută în cazul funcțiilor delegate, unde autoritatea care a delegat împuternicirile poate să solicite exercitarea unui anumit control asupra modului în care sarcina este executată.

Alineatul (3) stabilește că controlul administrativ al colectivităților locale trebuie să fie exercitat respectând raportul între amploarea intervenției autorității care exercită controlul și importanța intereselor pe care ea înțelege a le proteja. Acest text se inspiră din principiul „proporționalității”, conform căruia în exercitarea prerogativelor sale autoritatea cu funcții de supraveghere tinde să recurgă la metoda de uzurpare minimă a autonomiei locale acordându-i totodată posibilitatea de a ajunge la rezultatul scontat.

Controlul administrativ asupra actelor autorităților administrației publice locale în Republica Moldova are un dublu aspect.

În primul rând, este vorba de controlul administrativ ce se realizează de către Guvern direct sau prin intermediul Cancelariei de Stat și/sau a structurilor acestuia din teritoriu (oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat). O astfel de modalitate de control vizează în exclusivitate legalitatea actelor autorităților administrației publice locale adoptate/emise în domeniile asupra cărora aceasta își exercită competențele sale depline și exclusive stabilite prin lege.

În al doilea rând, este vorba de controlul specializat realizat de Cancelaria de Stat, organele administrației publice centrale de specialitate, alte autorități administrative, care acționează inclusiv prin intermediul serviciilor desconcentrate din unitățile administrativ-teritoriale potrivit competențelor ce revin acestora în condițiile legii. Controlul administrativ specializat urmărește realizarea controlu-

lui de legalitate, dar și a unui control de oportunitate. Controlul de oportunitate se admite doar asupra domeniilor delegate de stat autorităților administrației publice locale. Astfel, controlul administrativ include în sine controlul legalității și controlul oportunității actelor autorităților administrației publice locale.

Fiind cu precădere un control de legalitate, controlul administrativ al actelor autorităților publice din colectivitățile locale trebuie să aibă în vedere respectarea proporționalității intervenției autorității de control în raport cu importanța intereselor pe care aceasta înțelege să le ocrotească.

Controlul administrativ al activității autorităților administrației publice locale este reglementat în capitolul IX din Legea nr.436/2016 privind administrația publică locală [7]. De asemenea, controlul actelor administrative individuale și a contractelor administrative autorităților administrației publice este reglementat în Codul administrativ al Republicii Moldova.

Articolul 61 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală prevede că activitatea autorităților administrației publice locale de nivelurile întâi și al doilea, precum și a celor din cadrul unității teritoriale autonome cu statut juridic special este supusă controlului administrativ în temeiul Constituției [3], al prezentei legi [7] și al altor acte legislative. Controlul administrativ al activității autorităților administrației publice locale vizează respectarea Constituției, a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, a actelor normative din domeniu, atât de către autoritățile administrației publice locale de nivelurile întâi și al doilea, cât și de către funcționarii acestora.

Principiile controlului administrativ al activității autorităților administrației publice se întemeiază pe următoarele principii:

- a) exercitarea acestuia numai potrivit procedurilor și în cazurile prevăzute de legislația în vigoare;
- b) respectarea proporționalității între amploarea intervenției autorității de control și importanța intereselor pe care le protejează;
- c) neadmiterea limitării dreptului autorității administrației publice locale de a administra în mod autonom, în condițiile legii, afacerile ce țin de propria competență.

Controlul administrativ vizează, în principal, legalitatea activității autorităților administrației publice locale. Exercitarea controlului administrativ de oportunitate de către autorități de nivel superior se admite doar în cazul exercitării competențelor delegate de către stat autorităților administrației publice locale. [7, art. 62]

Prin Hotărârea Guvernului nr. 845/2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat au fost organizate oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat care funcționează ca subdiviziuni desconcentrate în teritoriu a Cancelariei de Stat, menite să îndeplinească prerogativele acordate prin Legea nr.435/2006 privind descentralizarea administrativă [6], Legea nr.436/2006 privind administrația

publică locală [7], Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.657 din 6 noiembrie 2009 [8] și alte acte normative privind implementarea politicilor de descentralizare administrativă și controlul asupra legalității actelor adoptate/emise de autoritățile administrației publice locale de nivelul întâi și nivelul al doilea pe teritoriul în care acestea își desfășoară activitatea.

Astfel, conform art.63, alin.(1) din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală de organizarea controlului administrativ al activității autorităților administrației publice locale este responsabilă Cancelaria de Stat, acesta fiind exercitat nemijlocit de Cancelaria de Stat sau de oficiile sale teritoriale, conduse de reprezentanții Guvernului în teritoriu. Alineatul 3 al acestui articol stabilește subiecți ai controlului de oportunitate: Guvernul, autoritățile de specialitate ale administrației publice centrale, alte autorități administrative, care acționează în unitățile administrativ-teritoriale, inclusiv prin intermediul serviciilor lor descentralizate, potrivit competențelor ce le revin în condițiile legii.

Controlul de legalitate. Controlul de legalitate se exercită de către autoritățile administrației publice centrale asupra actelor autorităților administrației publice locale și are drept scop asigurarea legalității în teritoriile administrate de autoritățile controlate.

Controlul administrativ de legalitate se exercită din oficiu sau la cererea autorităților administrației publice locale, precum și a persoanelor fizice și juridice interesate. Controlul administrativ de legalitate include controlul obligatoriu și controlul facultativ.

În cadrul controlului obligatoriu oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat au următoarele împuterniciri: (a) să exercite controlul obligatoriu, sub aspectul legalității, al deciziilor consiliilor locale de nivelul întâi și al doilea; (b) să exercite controlul obligatoriu, sub aspectul legalității, al actelor normative adoptate/emise de către primar, de președintele raionului și de pretor; (c) să exercite controlul obligatoriu, sub aspectul legalității, al actelor privind organizarea licitațiilor și actelor de atribuire a terenurilor; (d) să exercite controlul obligatoriu, sub aspectul legalității, al actelor de angajare și actelor de eliberare a personalului administrației publice locale; (e) să exercite controlul obligatoriu, sub aspectul legalității, al dispozițiilor ce țin de cheltuieli sau angajamente financiare de cel puțin 30000 lei – în unitatea administrativ-teritorială de nivelul întâi și de cel puțin 300000 lei – în unitatea de nivelul al doilea; (g) să exercite controlul obligatoriu, sub aspectul legalității, al actelor adoptate/emise în exercitarea unei atribuții delegate de stat autorităților administrației publice locale.

Actele menționate vor fi supuse controlului obligatoriu de către Cancelaria de Stat prin intermediul Registrului de stat al actelor locale. Procesul-verbal al ședinței consiliului, avizele comisiei de specialitate și materialele aferente adoptării deciziei, în scopul exercitării controlului de legalitate al actelor menționate se includ în

Registrul de stat al actelor locale în termen de 10 zile de la data ședinței, în modul stabilit de Guvern. Responsabil de aceasta este secretarul consiliului.

În cadrul controlului de legalitate se realizează verificarea actelor adoptate/emise de autoritățile administrației publice locale, din punct de vedere al respectării legalității, fapt ce presupune efectuarea unor serii de operațiuni administrative de către serviciul specializat din cadrul oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat, operațiuni ce vizează conformitatea normelor juridice, cuprinse în actele administrative controlate, cu prevederile legale în materie. Astfel de operațiuni stau la baza exprimării punctului de vedere al oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat cu privire la aprecierea legalității actului administrativ controlat.

În cadrul controlului facultativ, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate supune controlului legalității orice act care nu constituie obiectul unui control obligatoriu în termen de 30 de zile de la data includerii actului în Registrul de stat al actelor locale. Controlului facultativ sunt supuse controlului actele în dependență de interesele pe care le urmărește a le proteja, de solicitările persoanelor fizice și juridice, precum și de alte circumstanțe subiective și obiective.

Controlul legalității actelor administrației publice locale poate fi exercitat la cererea autorităților administrației publice locale. Astfel, consiliile locale de nivelul întâi și doi pot solicita oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat să verifice legalitatea oricărui act adoptat de autoritatea executivă în cazul în care consideră că acesta este ilegal. De asemenea primarul, președintele raionului sau secretarul consiliului local, în cazul în care consideră că decizia consiliului local este ilegală, pot solicita oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat efectuarea unui control al legalității al actului respectiv.

Cererea de efectuare a controlului legalității actului administrativ este depusă în termen de 30 de zile de la data includerii actului în Registrul de stat al actelor locale, cu indicarea prevederilor legislației ce se consideră a fi încălcate. Termenul de 30 de zile de la data includerii actului în Registrul de stat al actelor locale nu se extinde asupra actelor administrative cu caracter normativ. Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat este obligat să examineze cererea și în termen de 30 de zile de la primirea ei să decidă asupra: (1) declanșării procedurii controlului de legalitate sau (2) va respinge cererea cu indicarea motivelor și informarea solicitantului.

Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate supune controlului legalității actele autorităților administrației publice locale și la cererea persoanelor fizice și juridice care se consideră vătămate într-un drept al său prevăzut de lege printr-un act administrativ emis de autoritățile administrației publice locale. Cererea de efectuare a controlului legalității se depune în termen de 30 de zile de la data includerii actului în Registrul de stat al actelor locale sau comunicării actului administrativ persoanelor vizate. În cerere se indică prevederile legislației ce se consideră a fi încălcate. Termenul de 30 de zile de la data includerii actului în Registrul de stat

al actelor locale nu se extinde asupra actelor administrative cu caracter normativ. Oficiul teritorial al Cancelariei de Stat în acest caz va proceda similar adresărilor autorităților administrației publice locale. Însă în cazul refuzului Oficiului teritorial al Cancelariei de Stat de a declanșa procedura controlului de legalitate, solicitantul nu este lipsit de dreptul de a contesta actul administrativ, emis de o autoritate a administrației publice locale, direct în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

În cazul în care oficiul teritorial al Cancelariei de Stat în cadrul exercitării controlului de legalitate consideră că un act emis de autoritatea administrației publice locale este ilegal, notifică autoritatea publică locală emitentă despre ilegalitatea actului controlat, cerând modificarea sau abrogarea lui totală sau parțială. Notificarea autorității administrației publice locale se efectuează în termen de 30 de zile de la data: (1) includerii actului în Registrul de stat al actelor locale – în cazul controlului obligatoriu și facultativ sau (2) primirii cererii de efectuare a controlului – în cazul controlului solicitat de autoritatea administrației publice locale sau de persoana vătămată.

Autoritatea administrației publice locale emitentă, în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, urmează să modifice sau să abroge actul contestat. În cazul în care, în termen de 30 de zile de la primirea notificării, autoritatea administrației publice locale emitentă și-a menținut poziția sau nu a reexaminat actul contestat, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza instanța de judecată în termen de 30 de zile de la data primirii notificării refuzului de a modifica sau de a abroga actul contestat sau în cazul tăcerii autorității locale emitente în termen de 60 de zile de la data notificării cererii de modificare sau de abrogare a actului în cauză.

Articolul 69 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală prevede dreptul oficiului teritorial al Cancelariei de Stat să sesizeze direct instanța de judecată. Astfel, în cazul în care consideră că actul poate avea consecințe grave, în scopul prevenirii unei pagube iminente, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate sesiza direct instanța de judecată după primirea actului pe care îl consideră ilegal, încunoștințând de îndată autoritatea administrației publice locale emitentă. Odată cu sesizarea instanței de judecată, oficiul teritorial al Cancelariei de Stat poate cere acesteia suspendarea actului contestat sau dispunerea unor alte măsuri provizorii. În termen de 3 zile de la primirea sesizării, instanța de judecată, după audierea părților vizate, decide asupra suspendării actului și/sau dispunerii unor alte măsuri provizorii solicitate de oficiul teritorial al Cancelariei de Stat.

Controlul de oportunitate. Exercițarea controlului de oportunitate este reglementat prin art. 70 din Legea nr. 436/2006 privind administrația publică locală [7]. Efectuând o analiză asupra regimului juridic al actelor administrației publice locale desprindem două regimuri juridice ale actelor adoptate/emise de

autoritățile administrației publice locale. Actele adoptate/emise de autoritățile publice locale întru exercitarea atribuțiilor proprii și actele adoptate/emise de acestea întru exercitarea atribuțiilor delegate de stat autorităților publice locale de nivelurile întâi și al doilea.

Dacă actele administrative adoptate/emise întru exercitarea atribuțiilor proprii ale unităților administrativ-teritoriale pot fi supuse în exclusivitate controlului de legalitate, atunci actele adoptate/emise întru exercitarea atribuțiilor delegate se supun în mod obligatoriu controlului de legalitate, dar și controlului de oportunitate.

Actele administrative ce se supun controlului de oportunitate trebuie să corespundă atât cu prevederile normative, cât și să satisfacă cerințele de oportunitate impuse de autoritatea publică care a delegat competența.

Dreptul de a exercita controlul de oportunitate asupra activității autorităților administrației publice locale în partea ce privește exercitarea atribuțiilor delegate de stat autorităților publice locale este rezervat Cancelariei de Stat, organelor administrației publice centrale de specialitate, altor autorități administrative, care acționează inclusiv prin intermediul serviciilor desconcentrate din unitățile administrativ-teritoriale potrivit competențelor ce revin acestora în condițiile legii.

Pentru ca autoritățile administrației publice locale să-și exercite atribuțiile delegate de stat, subiecții controlului de oportunitate sunt în drept să modifice ori să abroge actul, în termen de 15 zile de la data primirii lui, pe motiv de oportunitate. În caz de inacțiune a autorității administrației publice locale chiar și după avertismentul subiectului controlului de oportunitate, acesta poate să emită actul respectiv în locul autorității incapabile de a lua decizia. În toate cazurile de control de oportunitate, subiectul controlului de oportunitate notifică decizia sa autorității administrației publice locale în termen de 5 zile de la data adoptării. În cazul în care consideră că decizia subiectului controlului de oportunitate este ilegală, autoritatea administrației publice locale este în drept să atace decizia în instanța de judecată, în conformitate cu prevederile Codului administrativ, fără respectarea procedurii prealabile.

Aprecierea oportunității adoptării/emiterii actului sau a modului în care se are în vedere soluționarea problemei este lăsată la discreția autorității centrale care intervine cu controlul de oportunitate asupra activității autorităților publice locale. Astfel, criteriile de oportunitate ce pot determina autoritatea centrală să modifice sau să revoce actul adoptat/emis de autoritatea publică locală constau în alegerea celei mai eficiente modalități de realizare a scopului urmărit, în alegerea timpului sau momentului emiterii actului, în atragerea resurselor materiale, financiare, umane și alte resurse, în termenele de executare etc.

În cadrul procedurii de control administrativ, la cererea subiectului controlului administrativ, autoritatea administrației publice locale este obligată să-i furnizeze, în termen de 10 zile, copiile de pe toate documentele solicitate și alte informații. Secretarul consiliului local este responsabil de această obligație. În cadrul exer-

citării controlului autoritățile administrației publice locale și funcționarii acestora sunt obligați să permită accesul în sediile lor și ale subdiviziunilor, să răspundă la întrebări, să dea explicații și să prezinte documentele solicitate funcționarilor subiectului controlului administrativ.

În timpul exercitării controlului, funcționarii subiectului controlului administrativ nu pot da ordine directe funcționarilor autorității administrației publice locale. Orice solicitare de documente trebuie să fie adresată autorității locale vizate. Transmiterea documentelor va fi efectuată de secretarul consiliului local în termen de 10 zile de la solicitare.

Anual, până la sfârșitul lunii martie, Cancelaria de Stat elaborează și prezintă Guvernului un raport privind controlul actelor autorităților administrației publice locale din anul precedent. Rapoartele oficiilor teritoriale ale Cancelariei de Stat se vor publica periodic în presa locală. În același mod este publicată lista actelor administrative abrogate ale autorităților publice locale.

Considerăm, că problematica controlului asupra administrației publice își are originile din necesitatea asigurării îndeplinirii sarcinilor și misiunilor fundamentale, care au fost conferite ansamblului de autorități și organe administrative, în procesul realizării valorilor politice statuate prin lege, în interdependență cu necesitatea satisfacerii intereselor generale ale societății.

Referințe bibliografice:

1. Carta europeană a autonomiei locale din 15.10.1985, Ratificată prin Hotărârea Parlamentului nr. 1253/1997. Publicată în ediția oficială „Tratate internaționale”, 1999, volumul 14, pag.14
2. Codul administrativ al Republicii Moldova, nr. 116/2018
3. Constituția Republicii Moldova. Republicat: Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.78/140 din 29.03.2016
4. Hotărârea Guvernului nr. 845/2009 cu privire la oficiile teritoriale ale Cancelariei de Stat. Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.189-190/923 din 22.12.2009
5. Iovănaș I. Drept administrativ. Vol. II. Arad: Servo-Sat, 1997, ISBN 973-98295-2-X
6. Legea nr. 435/2006 privind descentralizarea administrativă. Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.29-31/91 din 02.03.2007
7. Legea nr.436/2006 privind administrația publică locală. Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr.32-35/116 din 09.03.2007
8. Regulamentului privind organizarea și funcționarea, structurii și efectivului-limită ale Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.657/2009. Monitorul Oficial al Republicii Moldova, nr.162/724 din 10.11.2009